

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 2T/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619010246
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Ondrejčka
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:2619010246.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Ondrejčku a prísediacich E. F. a A. G. L., v trestnej veci proti obžalovaným G. R. a J. P., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. G. R., nar. XX.XX.XXXX v K. R., trvale bytom L. XXX, t.č. ÚVV Leopoldov,
X. J. P., nar. XX.XX.XXXX vo Y. F., trvale bytom L. X. XXX/XX, Y. F., t.č. ÚVV Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

od presne nezisteného času dňa 22.11.2018 do 22.00 h dňa 22.11.2018, kedy boli spoločne s obvineným M. M. kontrolovaní príslušníkmi Colného úradu Trnava, Stanica colného úradu R. - M. XXXX, mali u seba ako i v osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes, tmavomodrej farby, ev. č. B., imatrikované vo Švajčiarsku, marihuanu, a to v plastovom boxe, ktorý podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava PPZ-KEU-BA-EXP-2018/14768 obsahoval 3087 g sušeného konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 10,1 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 10393 bežných jednorazových dávok drogy, pričom podľa správy Národnej protidrogovej jednotky MV SR Bratislava má takéto množstvo konope hodnotu najmenej 15 435 €. Následne dňa 22.11.2018 o 23.55 h pri prehliadke iných priestorov M. M. dobrovoľne vydal igelitové vrečko s uzáverom, v ktorom sa podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava PPZ-KEU-BA-EXP-2018/14768 nachádzalo 3172 mg sušeného konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 12,0 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 13 bežných jednorazových dávok drogy, pričom podľa správy Národnej protidrogovej jednotky MV SR Bratislava má takéto množstvo konope hodnotu najmenej 15,86 €. G. R. pri tejto prehliadke iných priestorov dobrovoľne vydal igelitové vrečko s uzáverom, v ktorom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava PPZ-KEU-BA-EXP-2018/14768 nachádzalo 1455 mg sušeného konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 17,4 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 8 bežných jednorazových dávok drogy, pričom podľa správy Národnej protidrogovej jednotky MV SR Bratislava má takéto množstvo konope hodnotu najmenej 7,27 €. Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene doviezli, kúpili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú látku vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l i

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., s použitím § 20 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný G. R.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., s použitím § 39 ods. 2 písm. d), § 39 ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný G. R. pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému G. R. ukladá ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaný G.Á. R. po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému G. R. ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

Obžalovaný J. P.:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., s použitím § 39 ods. 2 písm. d), § 39 ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný J. P. pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému J. P. ukladá ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaný J. P. po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému J. P. ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica podal na Okresný súd Senica dňa 16.05.2019 obžalobu - návrh na rozhodnutie o treste, sp. zn. Pv 681/18/2205-96, ktorou kládol obžalovaným G. R. a J. P. za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., ktorého sa obžalovaní mali dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaní G. R. aj J. P., po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Tr. por., urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Senica zo dňa 15.05.2019 sp. zn. Pv 681/18/2205-96.

Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaných, predseda senátu postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. položil obžalovaným tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaní odpovedali „áno“. Keďže prokurátor Okresnej prokuratúry Senica navrhol vyhlásenie obžalovaných prijať, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku kladeného im za vinu v obžalobe Okresnej prokuratúry Senica zo dňa 15.05.2019 sp. zn. Pv 681/18/2205-96. Následne súd podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných a postupom podľa § 269 Tr. por. sa oboznámil s listinnými dôkazmi - s odpisom registra trestov na obžalovaných, s výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, s hodnotením na obžalovaných z ÚVV Leopoldov, a so správami o povesti na obžalovaných.

Z takto vykonaného dokazovania vo vzťahu k výroku o treste poukazuje súd na nasledovné:

Obžalovaný G. R. doposiaľ nebol súdne trestaný (č.l. 506).

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vo vzťahu k obžalovanému G. R. má súd za preukázané, že bol doposiaľ 2-krát priestupkovo potrestaný, pričom išlo o spáchanie priestupkov na úseku cestnej premávky (č.l. 428).

Z hodnotenia ÚVV Leopoldov (č.l. 433) na obžalovaného G. R. má súd za preukázané, že správanie a vystupovanie obžalovaného vo výkone väzby bolo na požadovanej úrovni, plní a rešpektuje príkazy a nariadenia príslušníkov, nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený.

Zo správy o povesti na obžalovaného G. R. z obce L. (č.l. 437) má súd za preukázané, že obžalovaný a jeho rodina majú v mieste bydliska dobrú povesť, je bezkonfliktnej povahy, na verejnosti sa správa slušne, jeho vzťah k spoluobčanom je dobrý a v spoločnej domácnosti žije spolu s rodičmi.

Z výsluchu obžalovaného G.Á. R. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný je príležitostným užívateľom marihuany, pričom túto užíval asi po dobu jedného roka. V období, keď marihuanu užíval, tak si ju zabezpečoval pre vlastnú potrebu po 5-tich až 10-tich dávkach, čo sa podľa vyjadrenia obžalovaného rovnalo asi jednému gramu marihuany. Obžalovaný uviedol, že za uvedené množstvo marihuany (t.j. 5-10 dávok) zvykol zaplatiť sumu 10 až 15 eur.

Obžalovaný J. P. doposiaľ nebol súdne trestaný (č.l. 507).

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vo vzťahu k obžalovanému J. P. má súd za preukázané, že bol doposiaľ 5-krát priestupkovo potrestaný, pričom išlo o spáchanie priestupkov na úseku cestnej premávky (č.l. 427).

Z hodnotenia ÚVV Leopoldov (č.l. 431) na obžalovaného J. P. má súd za preukázané, že správanie a vystupovanie obžalovaného vo výkone väzby bolo na požadovanej úrovni, plní a rešpektuje príkazy a nariadenia príslušníkov, nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený.

Zo správy o povesti na obžalovaného J. P. z mesta Y. F. (č.l. 436) má súd za preukázané, že správanie obžalovaného nebolo riešené v priestupkovom konaní.

Z výsluchu obžalovaného J. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný bol takisto príležitostným užívateľom marihuany, pričom túto užíval asi po dobu jedného roka, približne 2-krát do mesiaca, podľa toho, ako mu to dovoľovala práca. V období, keď marihuanu užíval, tak si ju zabezpečoval pre vlastnú potrebu po jednej dávke. Obžalovaný uviedol, že za dávku marihuany nikdy neplatil, lebo s kamarátom, od ktorého ju bral, sa vždy nejak vyrovnal. Ďalej z výsluchu obžalovaného a z obhajcom predložených listín vyplynulo, že rodičia obžalovaného potvrdzujú a vyhlasujú, že obžalovanému poskytnú neobmedzené a bezplatné ubytovanie v ich byte na adrese L. X. XXX/XX, Y. F. (č.l. 515). Zo správy od H.. P. - správcu farnosti Y. Č.C. (č.l. 518) vyplýva, že tento obžalovaného J. P. poznal ako nekonfliktného, pokojného, ústretového muža. Zo správy od spoločnosti G. Y. R..K..S., IČO: XXXXXXXX, so sídlom H. R. XX (č.l. 519) vyplýva, že obžalovaného J. P. kedykoľvek zamestná ako pomocného pracovníka.

K výroku o treste.

Trestný zákon poskytuje ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov v podobe trestov. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred kriminalitou tým, že sa páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, pričom sa zároveň vytvoria podmienky na jeho prevýchovu k tomu aby viedol riadny život a súčasne trest iných odradí od páchania trestných činov.

Pri voľbe druhu trestu a jeho výmery treba mať vždy na pamäti, že dosiahnutie cieľa spočívajúceho v zabránení v páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa i cieľ ochrániť spoločnosť pred kriminalitou.

S poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol súd u obžalovaných na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u oboch obžalovaných vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., nakoľko obžalovaní doposiaľ viedli riadny život, nikdy neboli trestne stíhaní (dopustili sa iba priestupkov na úseku cestnej premávky), obžalovaní sa k trestnej činnosti priznali hneď v prípravnom konaní a rovnako aj na hlavnom pojednávaní, pričom svoje konanie aj úprimne oľutovali.

Pokiaľ ide o posúdenie osôb obžalovaných, ich pomerov a možnosť ich nápravy, nepochybný význam majú údaje vyplývajúce z registra trestov a z evidencie priestupkov, pričom súd prihliadol i na to, že obaja obžalovaní boli riadne zamestnaní a viedli riadny život a nikdy neboli trestne stíhaní.

S poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností súd postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil u oboch obžalovaných trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. na 10 rokov - 13 rokov a 4 mesiace.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1, 3 a 5 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy. Zohľadňujúc všetky uvedené kritéria a to, že obaja obžalovaní sa ako spolupáchatelia na spáchaní trestného činu podieľali rovnakou mierou, má súd zato, že obom obžalovaným je potrebné uložiť trest odňatia slobody v rovnakej výmere.

V danom prípade však súd takto určenú výšku trestnej sadzby považoval za neprimerane prísnu (berúc do úvahy okolnosti prípadu - t.j. podľa názoru súdu úprimné oľutovanie spáchania skutku obžalovanými; vedenie riadneho života; nízky vek oboch obžalovaných; prezentovaný postoj obžalovaných v predmetnej veci, keď v prípravnom konaní a rovnako aj na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) a na zabezpečenie ochrany spoločnosti podľa názoru súdu postačuje aj trest kratšieho trvania, a preto pristúpil v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák a § 39 ods. 4 Tr. zák. k mimoriadnemu zníženiu trestu, pričom po aplikácii tohto inštitútu súd ustálil trestnú sadzbu v rozpätí 6 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace. V danom prípade má súd zato, že je na mieste použiť závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného pod č. 44 a publikovaného v zierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017, podľa ktorého: „analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Súd pri ukladaní výšky trestu uvažoval aj nad mimoriadnym znížením trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona tak, ako to navrhoval obhajca obžalovaného J. P., ktorý argumentoval aj tým, že sa v danom prípade jednalo o marihuanu, t.j. tzv. mäkkú drogu, pričom obžalovaní túto drogu nikdy nepredávali iným osobám.

Výnimočnými okolnosťami prípadu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona sa rozumejú také okolnosti, ktoré spoluurčujú stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť. Tieto pohľadujúce okolnosti musia byť také intenzívne a také závažné, že by výnimočne znižovali stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu.

Druhým dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona sú pomery páchatel'a. Tými sa rozumejú také okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu ale charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu. Ide napríklad o rodinné či majetkové pomery páchatel'a (starostlivosť o väčší počet rodinných príslušníkov, zdravotný stav páchatel'a, prípadne jeho rodiny, tehotenstvo a pod.).

V posudzovanom prípade súd nevzhladol žiadne okolnosti prípadu alebo také pomery páchatel'ov, ktoré by odôvodňovali mimoriadne znižovanie trestu aj podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Podľa názoru súdu je stupeň nebezpečnosti spáchaného trestného činu, vzhľadom na množstvo zadržanej drogy vysoký a teda okolnosti tohto prípadu neumožňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Rovnako je tak tomu aj pri hodnotení pomerov páchatel'a (t.j. oboch obžalovaných). Ani samotné priznanie sa k spáchanému trestnému činu, jeho oľutovanie a bezúhonnosť oboch obžalovaných, nepovažuje súd za také okolnosti, resp. pomery páchatel'ov, ktoré by odôvodňovali ukládanie trestu kratšieho trvania v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Nakoľko sa predmetného trestného činu dopustili traja páchatelia - t.j. obžalovaný G. R., obžalovaný J. P. a obv. M. M., ktorého trestné konanie je vedené na tunajšom súde osobitne pod sp. zn. 2T/57/2019, nakoľko obv. M. M. uzatvoril s Okresnou prokuratúrou Senica dohodu o vine a treste (ktorú však súd nemohol schváliť, nakoľko obv. M. M. na verejnom zasadnutí odpovedal „nie“ na súdom položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por., a preto súd vrátil vec prokurátorovi do prípravného konania), je súd toho názoru, že vzhľadom na veľké množstvo zaistenej drogy (3087 g sušeného konope) muselo byť obžalovaným, ako užívateľom tejto drogy, ktorú si podľa vlastných vyjadrení doposiaľ zabezpečovali spravidla v množstve niekoľkých dávok pre vlastnú potrebu zrejme, že uvedené množstvo drogy (3087 g) nie je možné spotrebovať príležitostným užívaním pre vlastnú potrebu tak, ako to uvádzali. Vzhľadom

nato, súd na tomto mieste neuveril výpovediam obžalovaných o tom, že predmetnú drogu v danom množstve si chceli zabezpečiť iba pre vlastnú potrebu a podľa názoru súdu je veľmi pravdepodobné, že by obžalovaní drogu aj predávali, resp. ju poskytovali aj iným osobám.

Súd uzatvára, že optimálna miera trestnej represie si vyžaduje, aby uložený trest nebol ani príliš mierny a ani nedôvodne prísny. Trest predstavuje ujmu na právach odsúdeného a preto aby išlo skutočne o trest, musí odsúdený túto ujmu reálne i pociťovať. Na druhú stranu nedôvodne prísny trest bez zreteľa na zásadu individuálnej prevencie nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obžalovaní zaujali k spáchanej trestnej činnosti sebakritický a kajúci postoj. Práve takýto postoj totiž sľubuje možnosť ich nápravy. V danej veci obžalovaní urobili vyhlásenie o vine, pričom podľa názoru súdu svoje konanie nielen formálne oľutovali. S poukazom na požiadavku primeranosti trestu a jeho individualizáciu nepovažoval súd za potrebné pôsobiť na obžalovaných nepodmienečným trestom odňatia slobody v trestnej sadzbe 10 až 15 rokov, ale vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie a použitie záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného pod č. 44 a publikovaného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017, je primerané na dosiahnutie účelu trestu a zároveň spravodlivé, uloženie trestu vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov.

Súd zaradil oboch obžalovaných na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák., nakoľko sa u obžalovaných nepreukázala miera narušenia, ktorá by odôvodňovala ich umiestnenie do iného (prísnejšieho) stupňa stráženia a súd je toho názoru, že nakoľko sa jedná o prvotrestané osoby, bude im v ústave s minimálnym stupňom stráženia lepšie zaručená ich náprava.

Obžalovaným súd obligatórne uložil aj ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a 78 ods. 1 Tr. zák., počas ktorého budú obžalovaní povinní po dobu 1 roka po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska, okrem pravidelne sa opakujúceho sa vzdialenia, o ktorých je probačný a mediačný úradník vopred informovaný. Ochranný dohľad po dobu 1 roka súd považuje vzhľadom na pomery obžalovaných, ktorí boli doposiaľ riadne zamestnaní, mali riadny zdroj svojej obživy a mali teda pracovné návyky, za dostatočný na dosiahnutie účelu a dovŕšenie nápravy obžalovaných.

Súd napokon pokladal za vhodné a potrebné uložiť obom obžalovaným, ktorí sú užívateľmi návykových látok podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Senica na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.